

alle Sider ere stemplede som aldeles værdiløse. Jeg taler ikke om de forsvarsvenlige Partier og skal derfor ikke fremhæve mit eget, men særlig nævne Venstrepartiet i Forsvarskommissionen, der aldeles knusende godtgør, at en saadan Ordning absolut ikke har nogen som helst Værdi. Noget ganske lignende er sagt fra socialdemokratisk Side mange Gange rundt omkring og af mange Talere, som ikke ere ganske betydningsløse, og yderligere er det dokumenteret fra vor Side. Men mest af alt eller haardest af alt er denne saakaldte „Ordning“ dog bleven fordømt af selve Partiets Ordfører, da han højt og lydeligt erklærede, at det Forsvar, vi ville have, skal være et saadant, at det er ubrugeligt, at det ikke kan bruges overfor Fjenden, ikke kan bruges til at forsvare Landet med. Men kan man tænke sig en større Modsigelse, end at noget kaldes et Forsvar, som ikke maa kunne bruges til at forsvare Landet med? Se, disse Opfattelser vilde jeg gerne have klaret lidt bedre.

Under Diskussionen i Gaar var den højtærede Finansminister inde paa en hel Del almindelige Betragtninger, som det var ganske overordentligt fristende at gaa grundigt efter i Sømmene, men jeg skal dog modstaa denne Fristelse af Hensyn til Tingets knappe Tid og kun gøre nogle faa Bemærkninger om selve Indledningen. Der blev udtalt, at Udgifterne til Forsvaret vare uden Betydning i Sammenligning med de Udgifter, andre Lande kunne anvende derpaa. Ja, det er netop dette fuldstændigt skæve Grundsyn, hvorpaa hele Forsvarsnihilismen hviler, dette, at Værdien af en Stats Forsvarsudgifter bestemmes af, hvor meget andre Stater anvende paa deres Forsvar. Hvis dette var det afgørende, vilde Verden se ganske anderledes ud, end den gør. Det er aabenbart, at disse Ræsonnementer ere stillede op i Studerekammeret, men ere uden noget Sammenhæng med det virkelige Liv. Hvis en lille Stats Udgifter ikke havde nogen Værdi, fordi de vare ganske forsvindende smaa i Sammenligning med de store Staters, vilde de smaa Stater være forsvundne fra Verdens Overflade for Tusinder af Aar siden. Nej, Sagen er, at det Grundlag, hvorefter Værdien af en lille Stats Forsvar skal bedømmes, er, om det kan skabe en saadan Modstandsstyrke, at det bliver for kostbart for Angriberen at bryde den, og det er i Virkeligheden det, der Verdenshistorien igennem har foranlediget, at de smaa Stater Gang efter Gang gennem de-

res militære Forsvar have reddet deres Eksistens, hvor den var truet til det alleryderste. Det er saadan, det stiller sig i Praksis, og ikke saadan, at det kommer an paa, hvor stor en Brøkdel af de andre Staters Udgifter man kan ofre.

Johnsen: I Anmærkningerne til Landbrugsministeriets Budget paa det foreliggende Lovforslag oplyses det, at Embedet som Klitinspektør efter Kammerherre Thygeson, der døde i 1905, fremdeles staaar ubesat, og at Forretningerne midlertidig varetages af den tidligere Assistent hos Klitinspektøren imod et Honorar. Naar Embedet som Klitinspektør ikke blev besat straks efter Thygesons Død, var det antageligt, fordi der paa- tænktes en Omordning af Klitvæsenet. En saadan var i øvrigt allerede under Overvejelse inden Thygesons Død, og der blev i den Anledning i 1902 nedsat en Kommission til at overveje Spørgsmaalet. Denne Kommission afgav, saa vidt jeg minde, allerede i 1903 Betænkning, og man havde da Grund til at vente, at der fra Ministeriets Side var fremkommet Forslag til en ny Ordning, medmindre man da var kommen til det Resultat ikke at søge en Forandring i det bestaaende. Men det kan heller ikke antages, thi saa maatte Embedet som Klitinspektør jo være blevet besat. Jeg tror nu ogsaa, at en Omordning i visse Henseender af Klitvæsenets Virksomhed og Administration vilde være ønskelig, saaledes, for blot at nævne et enkelt Punkt, med Hensyn til Træplantningen i Klitegnene, hvortil der aarlig anvendes betydelige Beløb — paa det foreliggende Lovforslag er der opført over $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. —, og det turde dog være hensigtsmæssigere og rigtigere, at Anvendelsen af dette store Beløb sker efter en fast og planmæssig Ordning ved særlig Lov i Stedet for blot i Henhold til en Bevilling paa Finansloven. — Jeg vil derfor tillade mig at henlede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa denne gamle Sag. Det forekommer mig, at den nu maa være kommen ud over Overvejelsernes Stadium i Ministeriet.

Dernæst vil jeg gerne tillade mig en Henvendelse til den højtærede Minister for offentlige Arbejder vedrørende Besejlingsforholdene i Limfjorden. Som det vil være Ministeren bekendt, blev Sejløbet ved Løgstør ved en Storm i Januar Maaned saaledes tilsandet, at kun Skibe af indtil 10 Fods Dybde kunde passere, medens Løbet ifølge Bestemmelserne i Loven af 26,